

med den samvittighedsfulde udøvelse af tjenestemandsstillingen og med den agtelse og tillid, der er nødvendig for stillingen – tjenestemandsløvens § 17.

Men herudover er spørgsmålet om dommeres bijob for få år siden kulegravet af Domstolsudvalget, der i 1996 afgav den betænkning, der dannede grundlag for den store domstolsreform.

Domstolsudvalget kunne ikke anbefale et generelt forbud mod dommeres bibeskæftigelse. Domstolsudvalget kunne heller ikke tilslutte sig en maksimumsgrænse for størrelsen af dommeres biindtægter. Udvalget overvejede, om der burde fastsættes et sådant maksimum, men et meget stort flertal i udvalget, alle bortset fra én, fandt ikke, at der var grund til at indføre en sådan begrænsning.

Udvalget lagde bl.a. vægt på, at man med hensyn til dommeres bibeskæftigelse må vurdere ud fra principielle og arbejdsmæssige hensyn. Der er ikke nogen nødvendig sammenhæng mellem den samlede indtægtsstørrelse og disse hensyn. Herudover frygtede udvalget, at en sådan begrænsning ville kunne komme til at virke vilkårlig eller stille sig hindrende i vejen for varetagelse af velbegrundede bierhverv.

I sommeren 1998 vedtog Folketinget domstolsreformen. Tinget tog i den forbindelse også stilling til regulering af dommeres bibeskæftigelse. Som bekendt indførte vi ikke forbud mod dommeres varetagelse af hverv ved siden af hovedstillingen. Vi indførte heller ikke en maksimumsgrænse for størrelsen af dommeres biindtægter.

Derimod vedtog Tinget en række nye regler med henblik på at skabe større gennemsigtighed og indsigt i dommeres bibeskæftigelse. De tilladelseskrav, jeg netop har nævnt, blev således suppleret med en generel indberetningsordning. Den indberetningsordning betyder, at alle dommere hvert år inden den 1. februar skal indberette alle indtægtsgivende hverv i det forløbne år til vedkommende retspræsident – retsplejelovens § 47 a. Indberetningen skal bl.a. indeholde oplysninger om hvervets art, hvervsgiveren og indtægten ved de enkelte hverv. Bortset fra oplysning om indtægten ved de enkelte hverv er disse oplysninger offentligt tilgængelige.

I tilknytning til denne generelle indberetningsordning blev der samtidig givet vedkommende retspræsident adgang til at pålægge en dommer yderligere at redegøre for tidsforbruget

og indtægten ved bibeskæftigelsen, retsplejelovens § 47 b.

Hvis oplysningerne om dommerens bibeskæftigelse giver anledning til det, kan vedkommende retspræsident endvidere efter drøftelse med Præsidentrådet beslutte, at dommeren skal have tilladelse til alle bierhverv, dvs. hvert enkeltstående og ulønnede.

Nyreguleringen af dommeres adgang til bibeskæftigelse trådte i kraft den 1. juli 1999. Den har altså været i kraft i noget over 1 år. Den første samlede indberetning om dommeres bierhverv blev offentliggjort på Internettet i februar i år.

Disse oplysninger har gjort det muligt at danne sig et samlet overblik over omfanget og arten af samtlige dommeres bibeskæftigelse. Indberetningerne viser bl.a., at højsteretsdommerne som gruppe varetager et betydeligt antal bijob i forhold til dommerne i landsretten og byretterne, og at bijobbene er ulige fordelt blandt højsteretsdommerne.

Dette har forståeligt nok givet anledning til overvejelser i Højesteret. Højesteret vil, som Højesterets præsident har redegjort for bl.a. over for Rigsrevisor, tage skridt med henblik på en bedre fordeling af bibeskæftigelsen, dels internt, dels i forhold til andre dommere.

Præsidentrådet har desuden redegjort for rådets drøftelser og vurdering af oplysningerne om dommeres bibeskæftigelse. Af redegørelsen fremgår det, at også retspræsidenterne finder, at der er anledning til at søge omfanget af dommeres bibeskæftigelse begrænset.

Rådet peger især på, at der skal ske en anden fordeling af dommeres bibeskæftigelse, navnlig således at en del af bibeskæftigelsen flyttes fra højsteretsdommerne til dommere ved lavere instanser.

Herudover rejser Præsidentrådet spørgsmål om dommeres medvirken i de offentlige nævn, der udgør en betydelig del af dommeres bibeskæftigelse. Rådet har således rettet henvendelse til mig med anmodning om at sørge for, at de berørte ministerier gennemgår de love, hvorved nævnene er oprettet, bl.a. for at foretage en vurdering af, om dommermedvirken er tilstrækkelig begrundet. Det vil jeg naturligvis gøre.

Rådet har desuden iværksat en gennemgang af praksis med hensyn til meddelelse af tilladelse til fast bibeskæftigelse, og rådet vil lade de reaktioner, som henvendelsen giver anledning til, indgå i denne gennemgang.

Som nævnt har også Rigsrevisor taget spørgsmålet op. I et notat af 29. september i år, der er